

Άγ. Σάββας ο Στρατηλάτης, ένας Γότθος μάρτυρας

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο άγιος μάρτυς Σάββας έζησε κατά τους χρόνους του αυτοκράτορα των Ρωμαίων Αυρηλιανού, ο οποίος βασίλευσε από το 270 μέχρι το 275 μ.Χ. Ήταν Γότθος στην κατα-γωγή και είχε στη Ρώμη το αξίωμα του στρατηλάτη. Όντας χριστιανός, φρόντιζε για τους Αγίους, τους οποίους οι ειδωλολάτρες είχαν κλείσει στις φυλακές. Διακρινόμενος δε ο Άγιος για την καθαρότητα του βίου του και την άσκηση των αρετών, είχε λάβει από το Θεό τη χάρη να εκδιώκει τα πονηρά πνεύματα από τους ανθρώπους.

Όταν λοιπόν ο άγιος Σάββας καταγγέλθηκε ως χρι-στιανός και οδηγήθηκε στο βασιλιά, έριξε κάτω τη ζώνη του, διακριτικό του ανώτατου αξιώματός του, και ομολόγη-σε με παρρησία την πίστη του στο Χριστό. Τότε ο Άγιος υποβλήθηκε σε φρικτά βασανιστήρια. Πρώτα-πρώτα τον κρέμασαν και του κατέκαυσαν το σώμα με λαμπάδες. Έπειτα τον έριξαν μέσα σε λέβητα με κοχλαστή πίσσα. Όμως ο Άγιος δεν έπαθε απολύτως τίποτε. Η θαυματουργική δε αυτή διάσωση του Αγίου είχε ως αποτέλεσμα εβδομήντα παρευρισκόμενοι εκεί ειδωλολάτρες να πιστεύσουν στο Χριστό ως τον μόνο αληθινό Θεό, οι οποίοι και για το λόγο αυτό αποκεφαλίστηκαν και έλαβαν τους στε-φάνους του μαρτυρίου.

Μετά ταύτα ο Άγιος οδηγήθηκε στο βασιλιά και για άλλη ανάκριση, και επειδή ομολόγησε και πάλι με παρρη-σία την πίστη του στο Χριστό, ο Οποίος εμφανίστηκε προηγουμένως σ' αυτόν στη φυλακή και του έδωσε θάρ-ρος, τον έριξαν σ' ένα ποτάμι και πνίγηκε. Έτσι ο Άγιος έλαβε από τον Κύριο το στέφανο του μαρτυρίου.

Πέρα από την ακμή της ηλικίας του αγίου Σάββα, έλαμπε στο πρόσωπο αυτού μια θαυμάσια λευκότητα και στα μάγουλά του ένα σεμνό ερύθημα. Οι τρίχες του κεφα-λιού και των γενιών του ήταν χρυσοειδείς και άστραφταν, οι δε κόρες των ματιών του έβλεπαν με αυστηρό και ανερμήνευτο βλέμμα, γεγονός που φανέρωνε το χαρακτήρα του άκρως γενναίοψυχου στρατιώτη.

(Γεωργίου Δ. Παπαδημητρόπουλου, Θεολόγου-Φιλολόγου-Λυκειάρχου, Με τους Αγίους μας, Συναξαριστής μηνός Απριλίου, εκδ. Αποστ. Διακονία, σ. 150-151)